

MAA- JA METSÄTALOUSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 2/2006 vp

Hallituksen esitys Elintarviketurvallisuusviraston perustamisen edellyttämistä muutoksista eräisiin lakeihin

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 22 päivänä marraskuuta 2005 lähettänyt maa- ja metsätalousvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen Elintarviketurvallisuusviraston perustamisen edellyttämistä muutoksista eräisiin lakeihin (HE 203/2005 vp).

Lausunto

Eduskunnan päätöksen mukaisesti perustuslaki-valiokunta on antanut asiasta lausunnon (PeVL 8/2006 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallitusneuvos Maija Salo, vanhempi hallitussihteeri Timo Rämänen, eläinlääkintöneuvos Pirkko Skutnabb ja ylitarkastaja Johanna Wallius, maa- ja metsätalousministeriö
- lainsäädäntöneuvos Eija Siitari-Vanne, oikeusministeriö
- ylitarkastaja Sebastian Hielm, sosiaali- ja terveysministeriö

- apulaisjohtaja Sinikka Marmo, Kasvintuotannon Tarkastuskeskus
- tullilaboratorion johtaja, professori Heikki Pyysalo, Tullihallitus
- dekaani Hannu Saloniemi, Helsingin yliopisto, eläinlääketieteellinen tiedekunta
- läänineläinlääkäri Antti Nurminen, Suomen Eläinlääkäriliitto.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- sisäasiainministeriö
- kaupp- ja teollisuusministeriö
- ympäristöministeriö
- Elintarvikevirasto
- Eläinlääkintä- ja elintarviketutkimuslaitos EELA
- Etelä-Pohjanmaan TE-keskus
- Etelä-Suomen lääninhallitus
- Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
- Elintarviketeollisuusliitto ry
- Eläinsuojeluliitto Animalia ry
- Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto ry
- Suomen Kalankasvattajaliitto ry
- Suomen Kuntaliitto
- Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC

HALLITUKSEN ESITYS JA PERUSTUSLAKIVALIOKUNNAN LAUSUNTO

Hallituksen esitys

Hallitus on antanut keväällä 2005 eduskunnalle esityksen laiksi Elintarviketurvallisuusvirastosta. Nyt annettavassa esityksessä ehdotetaan tehtäviksi uuden Elintarviketurvallisuusviraston perustamisesta aiheutuvat välttämättömät muutokset eläintautilakiin, helposti leviävistä eläintaukeista annettuun lakiin, eläinten lääkitsemisestä annettuun lakiin, eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annettuun lakiin, lääkelakiin, eläinsuojelulakiin ja eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annettuun lakiin.

Ehdotetut muutokset koskevat maa- ja metsätalousministeriön tehtävien siirtoa Elintarviketurvallisuusvirastolle. Lisäksi lakeihin ehdotetaan tehtäviksi eräitä perustuslaista johtuvia muutoksia sekä eräitä muita, lähinnä teknisiä ja sisällöltään vähäisiä muutoksia.

Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006 samanaikaisesti Elintarviketurvallisuusvirastoa koskevan lain kanssa.

Perustuslakivaliokunnan lausunto

Lausuntonaan perustuslakivaliokunta on esittänyt, että lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä 4., 5. ja 8. lakiehdotus kuitenkin vain, jos perustuslakivaliokunnan 4. lakiehdotuksen 30 §:n 1 momentista, 5. lakiehdotuksen 23 §:stä ja 8. lakiehdotuksen 2 §:n 1 momentista, 5 ja 6 §:stä, 7 §:n 2 momentista sekä 10 §:n 2 momentista tekemät valtiosääntöoikeudelliset huomautukset otetaan asianmukaisesti huomioon.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Valiokunta toteaa, että esityksessä ehdotetaan eläintautilakiin, helposti leviävistä eläintaukeista annettuun lakiin, eläinten lääkitsemisestä annettuun lakiin, eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annettuun lakiin, lääkelakiin, eläinsuojelulakiin ja eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annettuun lakiin muutoksia, joilla siirretäisiin näissä laeissa tai niiden nojalla annetuissa säädöksissä maa- ja metsätalousministeriölle annetut toimeenpanotehtävät Elintarviketurvallisuusviraston tehtäväksi. Keskeisenä tavoitteena tehtävien kokoamisessa yhdelle toimijalle on hallinnon selkeyttäminen ja resurssien käytön tehostaminen. Ministeriön toimeenpanotehtävien siirron yhteydessä on samalla tarkoitus tehdä perustuslain edellyttämät välttämättömät muutokset asianomaisiin lakeihin.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että eläintautilain kokonaisuudistusta ei sen laajuuden vuoksi ole ollut mahdollista valmistella ja toteuttaa samassa aikataulussa kuin Elintarvike-

turvallisuusvirasto perustetaan. Kaikkien asetuksenantovaltuuksien ja elinkeinovapautta rajoittavien säännösten uudistaminen perustuslain vaatimukset täyttäväksi edellyttää koko soveltamisalan uudelleen arvioimista perustuslain näkökulmasta. Kokonaisuudistus on tarkoitus aloittaa vuonna 2007, ja se kestää noin kolme vuotta.

Eläinlääkintähuoltolakiin ehdotettujen muutosten osalta valiokunta toteaa, että voimassa olevan eläinlääkintähuoltolain 14 §:n 1 momentin mukaan kunnaneläinlääkärillä on oikeus periä eläimen hoitajalta tai haltijalta virkaehtosopimuksissa määrätty palkkio ja matkakustannusten korvaus sekä korvaus käyttämistään lääkkeistä ja tarvikkeista aiheutuneista kustannuksista. Eläinlääkintähuoltolain muuttamisesta annetun lakiehdotuksen 14 §:n 2 momentissa ehdotetaan, että palkkioiden huomioon ottamisesta kunnaneläinlääkärin eläkkeen perusteena säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Nykyisinkin eläinlääkintähuoltolain nojalla

palkkioiden huomioon ottamisesta on säädetty yksityiskohtaisesti eläinlääkintähuoltoasetuksessa. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että hallituksen esityksestä ei käy ilmi, onko tämä valtuus enää tarpeen kunnallisia eläkkeitä koskeneessa lainsäädännössä tapahtuneiden muutosten johdosta. Saamansa selvityksen perusteella valiokunta katsoo, että muutoksia nykyiseen järjestelyyn ei kuitenkaan tule tehdä ilman valtuuksien tarpeen täsmällistä selvittämistä. Valiokunta katsookin, että valtuuksien tarve tulee selvittää ja arvioida erikseen käynnissä olevan eläinlääkintähuoltolain kokonaisuudistuksen yhteydessä.

Ehdotettu eläinsuojelulain 48 §:n 1 momentti antaisi Elintarviketurvallisuusvirastolle ja lääninhallitukselle oikeuden määrätä virkaeläinlääkärit suorittamaan selvityksiä ja tutkimuksia muun muassa eläintenpitoyksiköissä. Tähän liittyen asiantuntijakuulemisessa on tuotu esiin, että lainmuutoksen yhteydessä tulisi laajemmin tarkastella kunnaneläinlääkäreiden asemaa eläinsuojeluvalvonnassa, koska kunnaneläinlääkärit kokevat itsensä esteellisiksi valvoessaan omia asiakkaitaan. Valiokunta toteaa, että voimassa oleva eläinsuojelulain 48 §:n 1 momentin säännös kattaa kaikki eläinlääkärit, myös virkaeläinlääkärit. Perustuslain 124 §:n huomioon ottamiseksi säännöstä on hallituksen esityksessä ehdotettu täsmennettäväksi koskemaan vain virkaeläinlääkäreitä, joiden asemaan ehdotettu säännös ei siis toisi muutosta nykyiseen verrattuna. Hallintolaki (434/2003) sisältää säännökset muun muassa esteellisyydestä, esteellisyysperusteista ja esteellisyyden ratkaisemisesta. Valiokunta kiinnittää toisaalta huomiota siihen, että esteellisyysongelma voi ilmenetä myös maataloustukien maksatuksessa mm. eläinten hyvinvointikriteerien täyttymisen valvonnassa. Kun voimassa olevan eläinlääkintähuoltolain 9 §:ssä säädetään kunnaneläinlääkäriin virasta, valiokunta pitää edellä esitetyn perusteella tarpeellisenä, että kysymys kunnaneläinlääkäreiden esteellisyydestä tulee myös ottaa tarkasteltavaksi käynnissä olevan eläinlääkintähuoltolain kokonaisuudistuksen yhteydessä.

Valiokunta toteaa, että voimassa olevan eläinsuojelulain eläinsuojelutarkastusta koskevassa 39 §:ssä ei ole erillistä säännöstä tarkastuksen tekemisestä kotirauhan piirissä. Tarkastusoikeuden rajaamiseksi uuden perustuslain tarkoittamalla tavalla eläinsuojelulain 39 §:ään ehdotetaan nyt lisättäväksi uusi 5 momentti, joka koskisi tarkastuksia kotirauhan piirissä. Perustuslakivaliokunta on hallituksen esityksestä antamassaan lausunnossa käsitellyt kyseisiä nyt ehdotettuja säännöksiä, joihin perustuslakivaliokunnalla ei ole ollut huomauttamista. Ehdotettujen säännösten mukaan valvontaviranomaisella olisi oikeus tehdä tarkastus kotirauhan piirissä, jos se olisi välttämätöntä tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi ja jos olisi aihetta epäillä sen omistajan tai haltijan syyllistyvän eläinsuojelulain sellaiseen rikkomiseen, joka on säädetty rangaistavaksi. Lähtökohtana voidaan pitää, että epäily on sellaista, että tapauksesta saatujen tietojen perusteella viranomaiselle syntyy järkevä ja perusteltavissa oleva epäily siitä, että kyseessä olevan eläimen tai eläinlajin pitoa koskevaa lainsäädäntöä rikotaan. Valiokunnalle toimitetussa selvityksessä on käytännön tilanteina tuotu esiin tapauksia, joissa eläinten hyvinvoinnin voidaan epäillä olevan vaarassa rehuntoimituksissa tai tuotettua maitoa noudettaessa ilmenneiden seikkojen vuoksi. Toisaalta valiokunta kiinnittää huomiota siihen käytännössä usein esille tulevaan ongelmaan, että vasta paikan päällä voidaan tosiasiallisesti todeta, onko eläinten hyvinvointia koskevaa lainsäädäntöä rikkottu ja mikä on teon törkeysaste.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annettuun lakiin muutoksia, jotka koskevat rajatarkastuksen järjestämisen siirtoa maa- ja metsätalousministeriöltä Elintarviketurvallisuusvirastolle. Esitys ei sisällä muutoksia rajaeläinlääkäreiden tehtäviin. Rajaeläinlääkäreiden tehtävistä säädetään uuden elintarvikelain (23/2006) 34 §:ssä. Sekä elintarvikelaissa että eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetussa laissa säädetään eläimistä saatavien elintarvikkeiden tuonnista EU:n ulkopuolelta. Elintarvikelain 34 §:n mukaan tul- li huolehtii Suomeen tuotavien muiden kuin eläi-

mistä saatavien elintarvikkeiden valvonnasta. Elintarvikelailla on pantu täytäntöön EU:n uusi elintarvikelainsäädäntö ja EU:n rajatarkastuslainsäädäntö. Valiokunta kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että eläimistä saatavan elintarvikkeen määritelmä on erilainen EU:n elintarvikelainsäädännössä verrattuna EU:n rajatarkastuslainsäädäntöön. Valiokunta pitää tarpeellisena, että asiassa ryhdytään mahdollisimman pikaisesti toimenpiteisiin viranomaisten työnjaon järjestämiseksi tarkoituksenmukaisella tavalla.

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotusten hyväksymistä seuraavin huomautuksin ja muutosehdotuksin.

Yksityiskohtaiset perustelut

4. Laki eläinsuojelulain muuttamisesta

30 §. Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan katsonut, että eläinsuojelulain muuttamista koskevan lakiehdotuksen käsitteleminen tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä edellyttää lakiehdotuksen eläinkuljettajalupaa koskevan säännöksen täsmenämistä lisäämällä ehdotukseen luvan myöntämistä, epäämistä ja peruuttamista koskevat säännökset.

Valiokunnalle toimitetusta selvityksestä on käynyt ilmi, että eläinten kuljetusta Euroopan yhteisössä sääntelee tällä hetkellä eläinten suojelusta kuljetusten aikana annettu neuvoston direktiivi (91/628/ETY). Direktiivin vaatimukset on Suomessa pantu täytäntöön eläinsuojelulain 29 ja 30 §:llä ja niiden nojalla annetulla valtioneuvoston asetuksella (491/1996). Yleisenä ongelmana sääntelyssä tällä hetkellä on säädöstarasto, joka ei kaikilta osin vastaa perustuslain vaatimuksia. Neuvoston eläinkuljetusasetusta (EY) N:o 1/2005, joka kumoaa edellä mainitun direktiivin, ryhdytään soveltamaan 5.1.2007. Asetus aiheuttaa tarpeen uudistaa eläinten kuljetusta koskeva sääntely kokonaisuudessaan. Maa- ja metsätalousministeriö on asettanut tätä tarkoitusta varten työryhmän. Tarkoituksena on, että

hallituksen esitys eduskunnalle laiksi eläinten kuljetuksesta ja laiksi eläinsuojelulain muuttamisesta annetaan eduskunnalle syysistuntokaudella 2006. Lainmuutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti neuvoston eläinkuljetusasetuksen kanssa eli 5.1.2007.

Valiokunta ehdottaa perustuslakivaliokunnan edellyttämän sääntelyn toteuttamista siten, että eläinsuojelulain 30 §:ään sisällytetään edellä mainitun valtioneuvoston asetuksen (491/1996) eläinkuljettajaluvan myöntämistä ja peruuttamista koskevan 21 §:n säännöstä sisällöltään vastaava säännös. Säännös ei sisällä tarkoituksenmukaisuusharkintaa, vaan lupa on myönnettävä, jos vaaditut edellytykset täyttyvät. Säännöstä täsmennettäisiin samalla perustuslain edellyttämällä tavalla siten, että luvan peruuttamismahdollisuus sidottaisiin olennaisesti rikkomuksiin sekä siihen, että luvanhaltija ei korjaisi puutteita valvontaviranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa. Uusi säännös ehdotetaan lisättäväksi pykälään uudeksi 2 momentiksi, jolloin esityksessä muutettu 2 momentti ja nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 3—5 momentteiksi.

5. Laki eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain muuttamisesta

5 §. Eläinlääkäriksi laillistamisen eräänä edellytyksenä olisi, että henkilö on hankkinut riittävän suomen tai ruotsin kielen taidon. Valiokunta ehdottaa pykälän sanamuotoa tältä osin täsmennettäväksi.

11 §. Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan kiinnittänyt huomiota siihen, että eläinlääkäriammattin harjoittaja on lakiehdotuksen 11 §:n nojalla velvollinen noudattamaan ammattitoiminnassaan voimassa olevan lainsäädännön lisäksi Elintarviketurvallisuusviraston ja lääninhallituksen valvontaviranomaisina antamia käskyjä. Perustuslakivaliokunta on todennut, että käskyjen sisältöä ja alaa ei ole laissa mitenkään määritelty ja että hallinnollinen käskynalaisuus sopii huonosti perustuslain 18 §:n 1 momentin mukaiseen ammatinharjoittamisen perusoikeu-

teen. Perustuslakivaliokunnan mielestä säännös tulisi poistaa.

Perustuslakivaliokunnan lausunnosta ilmenevillä perusteilla valiokunta ehdottaa 11 §:n kumoamista. Pykälän kumoamisen johdosta valiokunta ehdottaa muutoksia lakiehdotuksen johtolauseeseen sekä myös lakiehdotuksen 23 §:n 1 kohtaan ja 37 §:n 1 momenttiin.

23 §. Valiokunta ehdottaa lain 11 §:n kohdalla esittämänsä perusteella 1 momenttia tarkistettavaksi.

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan kiinnittänyt huomiota siihen, että Elintarviketurvallisuusvirasto voi lakiehdotuksen 23 §:n nojalla "rikkomuksen laadun ja laajuuden huomioon ottaen" antaa päätöksellään eläinlääkäriammattin harjoittajalle tarkempia määräyksiä ammattitoimintaa varten tai rajoittaa ammatinharjoittamisoikeutta toistaiseksi tai määräajaksi taikka poistaa ammatinharjoittamisoikeuden toistaiseksi tai määräajaksi, jos eläinlääkäriammattin harjoittaja on toiminut moitittavalla tai virheellisellä tavalla laissa määrättyissä tapauksissa.

Perustuslakivaliokunta on katsonut, että ehdotus mahdollistaa hyvin voimakkaan puuttumisen oikeuteen harjoittaa eläinlääkäriammattia (rajoittaminen tai poistaminen), vaikka ammatinharjoittajan menettelyn moitittavuus olisi suhteellisen lievää. Tätä on pidettävä ongelmallisena sääntelyn oikeasuhtaisuuden ja perustuslain 18 §:n 1 momentin mukaisen elinkeinovapauden kannalta. Perustuslakivaliokunta on edellyttänyt, että lakiin lisätään säännökset virheellisen menettelyn tai laiminlyönnin vakavuudesta ja toistuvuudesta ja että säännöksestä tulee käydä ilmi, että ammatinharjoittamisoikeuden rajoittamiseen tai oikeuden poistamiseen voidaan ryhtyä vasta, kun eläinlääkäriammattin harjoittajalle annetut huomautukset tai varoitukset eivät ole johtaneet toiminnassa esiintyneiden puutteiden korjaamiseen.

Edellä esitetyn perusteella valiokunta ehdottaa, että lakiehdotuksen 23 §:ään lisätään uusi 2 momentti, jonka mukaan edellytyksenä ammatinharjoittamisoikeuden rajoittamiseksi tai poistamiseksi on, että virheellisyys tai laiminlyönti

on vakavaa ja toistuvaa sekä ettei puutteita ole saatu korjatuiksi elintarviketurvallisuusviraston huomautuksista tai varoituksista huolimatta.

26 §. Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan todennut, että Elintarviketurvallisuusvirasto voi lakiehdotuksen 26 §:n perusteella "tarvittaessa" väliaikaisesti kieltää eläinlääkäriammattin harjoittajaa harjoittamasta ammattia tai väliaikaisesti rajoittaa oikeutta harjoittaa ammattia. Perustuslakivaliokunta on katsonut, että rajoitustoimenpiteitä on arvioitava perustuslain 18 §:n 1 momentin mukaisen elinkeinovapauden ja rajoitusten oikeasuhtaisuuden kannalta. Rajoitusten tulee olla välttämättömiä hyväksyttävän tarkoituksen saavuttamiseksi. Perustuslakivaliokunnan mielestä lakiehdotuksen 26 §:ää tulee muuttaa siten, että sana "tarvittaessa" poistetaan ja että kiello tai rajoitus on mahdollinen vain, jos se on "välttämätöntä".

Valiokunta ehdottaa pykälää muutettavaksi perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitetyn mukaisesti.

37 §. Valiokunta ehdottaa lain 11 §:n kohdalla esittämänsä perusteella 1 momenttia tarkistettavaksi.

6. Laki eläinlääkintähuoltolain muuttamisesta

20 §. Perustuslakivaliokunta on katsonut, että lakiehdotukset mahdollistavat hyvin voimakkaan puuttumisen eläinlääkäriammattin harjoittamiseen (rajoittaminen tai poistaminen), vaikka ammatinharjoittajan kannalta menettelyn moitittavuus olisi lievää. Elintarviketurvallisuusvirasto voi eläinlääkintähuoltolain muuttamista koskevan lakiehdotuksen 20 §:n mukaan määrätä yksityisen eläinlääkintähuoltoon kuuluvan toiminnan keskeytettäväksi, kunnes siinä havaitut puutteet ja epäkohdat on korjattu. Rajoitusten tulee olla oikeasuhtaisia ja välttämättömiä hyväksyttävän tarkoituksen saavuttamiseksi. Perustuslakivaliokunta on todennut, että lakiehdotusta tulee muuttaa siten, että toiminta voidaan keskeyttää vain, jos se on välttämätöntä.

Edellä esitetyn perusteella valiokunta ehdottaa, että pykälään lisätään rajoitus, joka koskee toiminnan keskeyttämistä. Toiminta voitaisiin määrätä keskeytettäväksi vain, jos se on toiminnasta eläinten terveydelle tai hyvinvoinnille aiheutuvan vaaran vuoksi välttämätöntä.

7. Laki eläintautilain muuttamisesta

12 §. Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan todennut, että eläintautien ennalta ehkäisemiseksi ja leviämisen estämiseksi sekä tautitilanteen selvittämiseksi on pykälän 1 momentin nojalla mahdollista antaa lukuisia määräyksiä. Perustuslakivaliokunta on pitänyt sääntelyä melko avoimena, sillä pelkkä määräysten antamistarke ei riitä täyttämään sääntelyltä vaadittavaa täsmällisyysvaatimusta. Perustuslakivaliokunta on katsonut, että säännöstä on aiheutta tarkistaa ainakin niiden käyttötilanteiden kuvaamisella, joiden puitteissa määräyksiä voidaan antaa.

Perustuslakivaliokunta on myös kiinnittänyt huomiota siihen, että 2 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 1 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, määräyksistä, kielloista, ehdoista ja rajoituksista. Pykälän 4 momentin perusteella voidaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella antaa 2 momentin mukaisista toimenpiteistä päättäminen yksittäistapauksissa Elintarviketurvallisuusviraston sijasta läänineläinlääkäriin, kunnaneläinlääkäriin tai tarkastuseläinlääkäriin päätettäväksi niille 5 §:ssä säädetyn toimivallan rajoissa. Asetuksella määrätään kyseisten viranomaisten päätöksentekoa koskevan toimivallan käytöstä. Perustuslakivaliokunta on todennut, että sääntely on epätasällista, ja pitänyt tarpeellisenä valtuutuksen tarkistamista siten, että siinä määritellään tarkemmin, milloin ja millä edellytyksellä toimivaltaa voidaan siirtää mainituille viranomaisille.

Edellä esitetyn perusteella valiokunta ehdottaa pykälän 1 momentin johdantokappaleeseen lisättäväksi säännöksen siitä, että momentissa tarkoitettuja määräyksiä voitaisiin antaa vain, jos eläintaudin esiintymisestä tai leviämisestä

voi aiheutua vaaraa ihmisten terveydelle, vakavaa vaaraa eläinten terveydelle taikka taloudellisia tappioita eläintuotannolle.

Valiokunta ehdottaa myös pykälän 4 momentin asetuksenantovaltuutta rajattavaksi siten, että toimivaltaa voitaisiin asetuksella siirtää ainoastaan läänineläinlääkärille. Valiokunta ehdottaa lisäksi valtuussäännöstä rajattavaksi ja muutettavaksi siten, että läänineläinlääkärille ei voitaisi enää siirtää toimivaltaa määrätä pykälän 1 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, ehdoista, rajoituksista ja kielloista, vaan ainoastaan toimivaltaa myöntää yksittäistapauksia koskevia poikkeuksia asetuksella säädettyistä kielloista ja rajoituksista silloin, kun kyseessä olevasta toiminnasta ei aiheudu eläintaudin leviämisen vaaraa. Valiokunta katsoo, että täsmennys merkitsi valtuuden käyttöalan olennaista supistamista.

8. Laki helposti leviävien eläintautien vastustamisesta annetun lain muuttamisesta

2 §. Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan katsonut, että lakiehdotuksen 1 momentissa säädettyä työvelvollisuutta, joka koskee alle 50-vuotiaita laillistettuja eläinlääkäreitä sekä eläinlääketieteen kandidaatteja ja eläinlääketieteen ylioppilaita, on arvioitava perustuslain 7 §:n 1 momentin mukaisen henkilökohtaisen vapauden ja perustuslain 18 §:n mukaisen elinkeinovapauden kannalta. Työvelvollisuus koskee lain 1 §:ssä määriteltyjä tilanteita, joissa muun muassa eläinkulauti esiintyy maassa tai on olemassa ilmeinen uhka sen maahan leviämisestä. Perustuslakivaliokunta on katsonut, että työvelvollisuuden kesto ei ole laissa täsmällisesti rajattu ja sen ulottaminen eläinlääketieteen ylioppilaisiin vaikuttaa tarpeettoman pitkälle menevältä. Perustuslakivaliokunta on todennut, että sääntely ei täytä perusoikeusrajoitukselta edellytettävää täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimusta ja on myös oikeasuhtaisuuden näkökulmasta ongelmallinen. Lausunnon mukaan sääntelyä tulee täsmentää, jotta lakiehdotus voitaisiin käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella valiokunta ehdottaa työvelvollisuuden rajaamista 1 momentissa sellaisiin eläinlääketieteen kandidaatteihin, joilla on oikeus harjoittaa eläinlääkärinammattia väliaikaisesti. Samalla työvelvollisuus täsmennettäisiin koskemaan eläintautitilanteen kannalta välttämättömiä eläinlääkärin tehtäviä, joita viranomaisten henkilöresurssit eivät riitä hoitamaan laajalle levinneen eläinkulkutaudin ollessa kyseessä. Työvelvollisuutta määrittäessä ehdotetaan lisäksi otettavaksi huomioon työvelvollisen koulutus, työkokemus, terveydentila ja perhesuhteet. Työvelvollisuus ehdotetaan rajattavaksi myös siten, että se voisi kestää yhteensä enintään kaksi kuukautta. Lisäksi valiokunta ehdottaa pykälään otettavaksi säännöksen, jonka mukaan työvelvollisen aikaisempi palvelussuhde ei katkaisi työmääräyksen johdosta.

5 §. Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan todennut, että pykälän nojalla maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voitaisiin säätää eläinkulkutaudin vastustamiseksi välttämättömistä rajoituksista ja kielloista, jotka koskevat liikkuvan eläinkaupan harjoittamista. Menettelyllä puututaan perustuslain 18 §:n 1 momentin mukaiseen elinkeinovapauteen. Perustuslakivaliokunta on myös katsonut, että kieltäminen tai rajoittaminen edellyttäisi perusoikeusrajoitusten yleisten edellytysten, kuten lailla säätämisen ja siihen liittyvän täsmällisyys- ja tarkkarajaisuusvaatimuksen, täyttymistä. Perustuslain 80 §:n 1 momentin mukaan myös yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista tulee säätää lailla. Lausunnossa on katsottu, että eläintaudin vastustaminen ja välttämättömyyskriteeri eivät ehdotetun lain tasolla riittävästi ohjaa asetuksenantajan harkintavaltaa. Sen vuoksi sääntelyä on täsmennettävä, jotta lakiehdotus voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisyksessä.

Edellä esitetyn perusteella valiokunta ehdottaa, että pykälän sisältämää sääntelyä rajataan poistamalla pykälästä viittaukset liikkuvan eläinkaupan harjoittamiseen sekä eläinnäyttelyiden ja muiden vastaavien tilaisuuksien järjestämiseen.

6 §. Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan todennut, että pykälän nojalla voitaisiin antaa elintarvikelaista tai sen nojalla annetuista säännöksistä poikkeavia säännöksiä 7 §:ssä tarkoitetulta torjunta-alueelta peräisin olevien eläinten teurastuksesta ja lihantarkastuksesta maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Perustuslakivaliokunta on katsonut, että valtuutus on liian avoin, koska lakiin ei sisälly asetuksen antajan harkintavaltaa rajoittavia edellytyksiä. Ehdotettu sääntely ei täytä lailla säätämisen ja siihen liittyvän täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden eikä myöskään oikeasuhtaisuuden vaatimuksia. Lausunnon mukaan sääntelyä on täsmennettävä, jotta laki voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisyksessä.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan ehdotettu valtuutus ei ole enää tarpeen ottaen huomioon elintarvikelainsäädännön viimeaikainen kehitys. Sen vuoksi valiokunta ehdottaa pykälän kumoamista.

7 §. Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan todennut, että lakiehdotuksen 9—11 §:n nojalla tartunta-alueella, suojavyöhykkeellä ja torjunta-alueella ovat kiellettyjä tietyt toiminnot, kuten eläinkaupan harjoittaminen, henkilöliikenne alueelle ja sieltä pois ja julkisten huvien järjestäminen ilman kunnaneläinlääkärin tai läänineläinlääkärin lupaa. Asetuksella voidaan 7 §:n 2 momentin mukaan antaa tarkempia säännöksiä niistä edellytyksistä, joiden perusteella läänineläinlääkäri tai kunnaneläinlääkäri voi poiketa sovellettavista rajoituksista ja kielloista. Perustuslakivaliokunta on katsonut, että kiellolla ja rajoituksella on merkitystä paitsi perustuslain 18 §:n 1 momentin mukaisen elinkeinovapauden ja perustuslain 9 §:n 1 momentin mukaisen liikkumisvapauden myös perustuslain 13 §:n 1 momentin mukaisen kokoontumisvapauden kannalta. Erityisesti kokoontumisvapauteen kuuluu keskeisenä lupajärjestelmän kiello. Lupien myöntäminen on täysin harkinnanvaraista. Lupaedellytyksistä ei ole mitään säännöksiä laissa. Perustuslain 80 §:n 1 momentin mukaan yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista tulee säätää lailla. Lisäksi kiellot ja rajoitukset liitty-

vät pelkästään aluekäsitteeseen, joten sääntely on ongelmallista myös oikeasuhtaisuuden näkökulmasta. Rajoitukset eivät täytä perusoikeuksien yleisiin rajoitusedellytyksiin kuuluvan laila säättämisen ja siihen liittyvien täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimuksia, minkä lisäksi lupaedellytysten olennainen sisältö ei ilmene suoraan laista. Jotta lakiehdotus näiltä osin voitaisiin käsitellä tavallisen lain säättämisyjärjestyksessä, perustuslakivaliokunta on katsonut, että lakia on täsmennettävä ja siihen on lisättävä edellytykset, joiden perusteella lupa poikkeamiseen voidaan myöntää.

Edellä esitetyn perusteella valiokunta ehdottaa tartunta-alueen ja suojavyöhykkeen perustamista koskevien säännösten samoin kuin lupaedellytysten täsmentämistä. Luvan myöntäminen edellyttäisi, ettei luvan kohteena oleva toiminta aiheuta eläinkulkutaudin leviämisen vaaraa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annettaisiin tarkempia säännöksiä luvan myöntämisen edellytyksistä. Lisäksi valiokunta ehdottaa luvan myöntämisen rajaamista siten, että vain läänineläinlääkäri voisi myöntää luvan yksittäistapauksissa. Muutokset ehdotetaan toteutettaviksi muuttamalla pykälän 2 momenttia ja lisäämällä pykälään uusi 3 momentti, jolloin hallituksen esityksen mukainen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi. Uuden momentin lisäämisen ja 2 momentin muuttamisen johdosta muutoksia ehdotetaan tehtäväksi myös lakiehdotuksen 9 §:n 1 momentin johdantokappaleeseen, 10 §:n 1 momentin johdantokappaleeseen sekä 11 §:n 1 momenttiin.

9 §. Valiokunta ehdottaa edellä 7 §:n kohdalla esitetyn perusteella 1 momenttia ja 5 momenttia tarkistettaviksi.

10 §. Valiokunta ehdottaa edellä 7 §:n kohdalla esittämänsä perusteella pykälän 1 momenttia tarkistettavaksi.

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan todennut, että pykälän 2 momentin nojalla voidaan säätää maa- ja metsätalousministeriön asetuksella eläinkulkutaudin vastustamiseksi välttämättömiä kieltoja ja rajoituksia, jotka koskevat postin kuljetusta tartunta-alueelta sen ulkopuolelle. Asetuksella puututaan perustuslain 12 §:n 1 momentin mukaiseen sananvapauteen sisältyvään oikeuteen vastaanottaa tietoja ja muita viestejä kenenkään ennakolta estämättä. Tarkempia säännöksiä sananvapauden kieltämisestä voidaan perustuslain mukaan antaa vain lailla. Perustuslakivaliokunta on katsonut, että lakiehdotusta on tältä osin täsmennettävä, jotta lakiehdotus voidaan käsitellä tavallisen lain säätämisyjärjestyksessä.

Valiokunnalle toimitetusta selvityksestä on käynyt ilmi, että postin kuljetusta tartunta-alueelta ei välttämättä tarvitse erikseen rajoittaa tai kieltää. Valiokunta ehdottaa pykälän 2 momentin poistamista.

11 §. Valiokunta ehdottaa edellä 7 §:n kohdalla esittämänsä perusteella pykälän 1 momenttia ja 2 momenttia tarkistettaviksi.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella maa- ja metsätalousvaliokunta ehdottaa,

että 1. 2. ja 3. lakiehdotus hyväksytään hallituksen esityksen mukaisina ja

että 4.—8. lakiehdotus hyväksytään muutettuina (Valiokunnan muutosehdotukset).

Valiokunnan muutosehdotukset

4.

Laki**eläinsuojelulain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä huhtikuuta 1996 annetun eläinsuojelulain (247/1996) 28 §:n 2 ja 3 momentti, 29 §:n 2 momentti, 30 §:n 1 ja 2 momentti, 34, 35 ja 38 §, 48 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 55 §:n 3 momentti, 58 §:n 2 momentti, 59 §:n 2 momentti ja 61 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 30 §:n 2 momentti laissa 662/1999 ja 51 §:n 1 momentti laissa 1194/1996, sekä

lisätään 30 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 662/1999 ja 220/2003, uusi 2 momentti, jolloin muutettu 2 momentti ja nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 3—5 momentiksi, lakiin uusi 34 a § ja 39 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 1194/1996, uusi 5 momentti seuraavasti:

28 ja 29 §
(Kuten HE)

30 §

Lupa eläinten kuljettamiseen ja eläinkuljettaja-
rekisteri

(1 mom. kuten HE)

Edellä 1 momentissa tarkoitettu lupa myönnetään, jos hakijalla on käytettävissään asianmukaiset eläinten kuljetusvälineet ja hakijalla tai hänen palveluksessaan olevalla on eläinten kuljetukseen ja siihen liittyvään eläinten käsittelyyn ja hoitoon tarvittavat tiedot ja taidot. Edellä tarkoitettua kelpoisuutta ei kuitenkaan vaadita, jos toiminnanharjoittaja eläimiä kuljettamat-

ta ainoastaan vuokraa tai muutoin luovuttaa eläinten kuljetusvälineitä toisen käytettäväksi. Lääninhallitus voi peruuttaa luvan, jos luvanhaltija olennaisella tavalla rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai jos toiminta ei enää täytä luvan myöntämisen edellytyksiä ja luvanhaltija ei korjaa epäkohtia valvontaviranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa. (Uusi)

(3 mom. kuten 2 mom. HE)

— — — — —
34, 34 a, 35, 38, 39, 48, 51, 55, 58, 59 ja 61 §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

5.

Laki

eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan eläinlääkäriammattin harjoittamisesta 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun lain (29/2000) 11 ja 45 § sekä

muutetaan 3—5 ja 7—9 §, 10 §:n 1 momentti, (*poist.*) 12 §:n 1 momentti, 17 §:n 2 momentti, 19—27 §, 28 §:n 1 momentti, 29 ja 32 §, 33 §:n 3 momentti, 34 §:n 1 momentti, 35 ja 36 §, 37 §:n 1 momentti, 40 ja 41 §, 42 §:n 2 ja 3 momentti, 43 §:n 2 momentti sekä 44 § seuraavasti:

3 ja 4 §
(Kuten HE)

23 §

Virheellinen toiminta

5 §

Muun ulkomaisen tutkinnon perusteella eläinlääkäriksi laillistaminen

Muissa kuin 4 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa Elintarviketurvallisuusvirasto myöntää hakemuksesta oikeuden toimia laillistettuna eläinlääkäriä Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalaiselle, joka on muussa kuin Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa suorittanut eläinlääketieteellisen tutkinnon. Laillistamisen edellytyksenä on lisäksi, että hakija on suorittanut Suomessa tarvittavat lisäopinnot eläinlääketieteen alalta, *osoittanut riittävää suomen tai ruotsin kielen taitoa* sekä antanut 3 §:ssä tarkoitettua eläinlääkäriä vakuutuksen.

(2 ja 3 mom. kuten HE)

7—10 §
(Kuten HE)

24 ja 25 §
(Kuten HE)

11 §
(*Poist.*)

26 §

12, 17 ja 19—22 §
(Kuten HE)

Väliaikaiset hallinnolliset turvaamistoimenpiteet

Käsitellessään 20—25 §:ssä tarkoitettuja asioita Elintarviketurvallisuusvirasto voi (*poist.*) väliaikaisesti kieltää eläinlääkäriammattin harjoittajaa harjoittamasta ammattia tai väliaikai-

sesti rajoittaa oikeutta harjoittaa ammattia, *jos se on toiminnasta eläinten terveydelle tai hyvinvoinnille taikka kansanterveydelle aiheutuvan välittömän vaaran vuoksi välttämätöntä.*

27—29 ja 32—36 §
(Kuten HE)

37 §

Uhkasakko

Jos eläinlääkäriammattin harjoittaja laiminlyö (*poist.*) 12 §:ssä tarkoitetun ilmoitus- ja tie-

donantovelvollisuuden tai 15 §:ssä tarkoitetun potilasasiakirjojen laatimis- tai säilyttämisvelvollisuuden, Elintarviketurvallisuusvirasto voi määrätä hänet noudattamaan velvollisuuttaan sakon uhalla.

— — — — —
40—44 §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

6.

Laki

eläinlääkintähuoltolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 17 päivänä elokuuta 1990 annetun eläinlääkintähuoltolain (685/1990) 24 §,
muutetaan 4, 5 ja 10 §, 14 §:n 2 momentti, 17 §:n 3 momentti, 20 ja 21 §, sellaisena kuin niistä on
17 §:n 3 momentti laissa 194/1993, sekä
lisätään lakiin uusi 4 a § seuraavasti:

4, 4 a, 5, 10, 14 ja 17 §
(Kuten HE)

suusvirasto voi määrätä toiminnan keskeytettäväksi, kunnes puutteet tai epäkohdat on korjattu.

20 §

Jos yksityiseen eläinlääkintähuoltoon kuuluvassa toiminnassa esiintyy merkittäviä puutteita tai epäkohtia *ja jos se on toiminnasta eläinten terveydelle tai hyvinvoinnille aiheutuvan vaaran vuoksi välttämätöntä*, Elintarviketurvalli-

21 §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

7.

Laki

eläintautilain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 5, 10, 12, 13 a ja 14 §, 15 §:n 5 momentti, 21 §:n 1 momentti ja 21 a §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 5 § osaksi laissa 424/1994, 10 §, 21 §:n 1 momentti ja 21 a §:n 1 momentti laissa 809/1992, 12 § osaksi mainituissa laeissa 809/1992 ja 424/1994, 13 a § mainitussa laissa 424/1994 ja 15 §:n 5 momentti laissa 1000/1999, sekä

lisätään lakiin uusi 12 b—12 h § seuraavasti:

5 ja 10 §
(Kuten HE)

12 §

Jos eläintaudin esiintymisestä tai leviämisestä voi aiheutua vaaraa ihmisten terveydelle, vakavaa vaaraa eläinten terveydelle taikka taloudellisia tappioita eläintuotannolle, eläintautien ennalta ehkäisemiseksi ja leviämisen estämiseksi sekä tautitilanteen selvittämiseksi voidaan:

(1—10 kohta kuten HE)

(2 ja 3 mom. kuten HE)

Maa- ja metsätalousministeriön 2 momentissa tarkoitetussa asetuksessa voidaan lisäksi sää-

tää, että läänineläinlääkäri voi yksittäistapauksessa myöntää luvan poiketa mainitussa asetuksessa säädetyistä kielloista ja rajoituksista, jos voidaan varmistua siitä, että luvan kohteena oleva toiminta ei aiheuta eläintaudin leviämisen vaaraa. Tällöin asetuksessa on lisäksi annettava tarkemmat säännökset luvan myöntämisen edellytyksistä.

12 b —12 h, 13 a, 14, 15, 21 ja 21 a §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

8.

Laki

helposti leviävien eläintautien vastustamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan helposti leviävien eläintautien vastustamisesta 16 päivänä joulukuuta 1960 annetun lain (488/1960) 6 §,

muutetaan (poist.) 2 §:n 1 momentti sekä 3—5, 7—12, 12 a, 13 ja 14 §, sellaisena kuin niistä on 12 a § laissa 35/1971, sekä

lisätään lain 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 35/1971, uusi 3 momentti seuraavasti:

1 §
(Kuten HE)

2 §

Jos eläintautilain (55/1980) 5 §:ssä tarkoitettujen viranomaisten voimavarat eivät riitä laajalle levinneen eläinkulkutaudin vastustamiseen, ovat maassa vakituisesti asuvat laillistetut eläinlääkärit, jotka eivät ole täyttäneet viittäkymmentä vuotta, sekä eläinlääketieteen kandidaatit, joilla on oikeus harjoittaa väliaikaisesti eläinlääkärintamattia, Elintarviketurvallisuusviraston päätöksellään antamasta määräyksestä velvollisia hoitamaan sellaisia kyseessä olevan tautitilanteen vuoksi välttämättömiä eläinlääkärin tehtäviä, joita he kohtuudella pystyvät tekemään ottaen huomioon heidän koulutuksensa, työkokemuksensa, terveydentilansa ja perhesuhteensa. Työvelvollisuus voi kestää enintään kaksi kuukautta. Valtion varoista maksetaan tehtävää suorittavalle henkilölle Elintarviketurvallisuusviraston määräämä kohtuullinen palkkio. Työvelvollisen aikaisempi palvelussuhde ei katkea työmääräyksen johdosta. Edellä tarkoitettua tehtävää suorittaessaan siihen määrätyn henkilön on noudatettava, mitä hallintolaissa (434/2003), kielilaissa (423/2003) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään. Tehtävää suorittavaan henkilöön sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä silloin, kun hän osallistuu tässä pykälässä tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen. Jos tehtävään määrätty henkilö tehtävää suorittaessaan virheellään tai laiminlyönnillään aiheuttaa vahinkoa, sovelletaan, mitä vahingonkorvauslaissa (412/1974) säädetään julkisyhteisön ja virkamiehen korvausvastuusta.

— — — — —
3 ja 4 §
(Kuten HE)

5 §

Edellä 1 §:ssä tarkoitetuissa olosuhteissa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa säännöksiä sellaisista eläinkulkutaudin vastustamiseksi välttämättömistä rajoituksista ja kielloista, jotka koskevat (poist.) eläinten viemistä eläinnäyttelyihin tai muihin vastaviin tilaisuuksiin (poist.).

6 §
(Poist.)

7 §

(1 mom. kuten HE)

Tartunta-alueen ja suojavyöhykkeen perustamisesta säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Jollei tartunta-alueella tai suojavyöhykkeellä ole eläinkulkutaudin vastustamiseksi ja leviämisen ehkäisemiseksi välttämättömiä soveltaa kaikkia 9—11 §:ssä tarkoitettuja rajoituksia ja kieltoja, tartunta-alueen tai suojavyöhykkeen perustamista koskevassa asetuksessa on annettava tarkempia säännöksiä siitä, mitä 9—11 §:ssä tarkoitetuista rajoituksista ja kielloista kyseisellä alueella tai vyöhykkeellä sovelletaan ja missä laajuudessa niitä sovelletaan. (Poist.)

Läänineläinlääkäri voi yksittäistapauksessa myöntää luvan poiketa 9—11 §:ssä tarkoitettua rajoituksesta tai kiellosta, jos voidaan varmistua siitä, ettei luvan kohteena oleva toiminta aiheuta eläinkulkutaudin leviämisen vaaraa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä luvan myöntämisen edellytyksistä. (Uusi)

(4 mom. kuten HE:n 3 mom.)

8 §
(Kuten HE)

9 §

Torjunta-alueella ei ilman (poist.) läänineläinlääkärin päätöksellään antamaa 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua lupaa saa:

(1—3 kohta kuten HE)

(2—4 mom. kuten HE)

Siinä laajuudessa kuin se on eläinkulkutaudin vastustamiseksi tai sen leviämisen ehkäisemiseksi välttämättömiä, Elintarviketurvallisuusvirasto voi päätöksellään määrätä oppilaitoksen toiminnan keskeytettäväksi oppilaitoksen torjunta-alueella sijaitsevilla toimitiloilla.

10 §

Sen lisäksi, mitä 9 §:ssä säädetään, tartunta-alueella on ilman (poist.) läänineläinlääkärin

päätöksellään antamaa 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua lupaa kielletty:

(1—6 kohta kuten HE)

(2 mom. *poist.*)

11 §

Ilman (*poist.*) läänineläinlääkärin päätöksellään antamaa 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua lupaa voidaan eläimiä kuljettaa suojavyöhykkeeltä torjunta-alueen ulkopuolelle ainoastaan teurastettaviksi.

Sorkkaeläinten siemennestettä ei (*poist.*) saa viedä suojavyöhykkeeltä torjunta-alueen ulko-

puolelle. *Elintarviketurvallisuusvirasto voi myöntää luvan poiketa kiellosta, jos voidaan varmistua siitä, ettei luvan kohteena oleva toiminta aiheuta eläinkulkutaudin leviämisen vaaraa.*

12, 12 a, 13 ja 14 §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

Helsingissä 31 päivänä maaliskuuta 2006

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Eero Lämsä /kesk
vpj. Harry Wallin /sd (osittain)
jäsen. Nils-Anders Granvik /r
Pertti Hemmilä /kok
Matti Kauppila /vas
Esko Kiviranta /kesk
Katri Komi /kesk
Lauri Kähkönen /sd
Esa Lahtela /sd (osittain)

Jari Leppä /kesk (osittain)
Minna Lintonen /sd
Reijo Paajanen /kok
Sirpa Paatero /sd
Erkki Pulliainen /vihr
Kimmo Tiilikainen /kesk
Pekka Vilkuna /kesk
Lasse Virén /kok.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Carl Selenius.